

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

ZASLAL:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

13. dubna 2014

„VŠAK TO BUDOUCNOST UKÁŽE“

ČTENÍ: NUMERI 32, PŘÍSLOVÍ 23, JAN 5

Úvod

Slovo „budoucnost“ v **Přísloví 23:18** znamená výsledek nebo důsledek nějakého jednání.

Všechny činy, které konáme, mají své důsledky, ať jsou dobré či špatné – důsledky pro nás i pro ostatní, kterých si můžeme a nemusíme být vědomi. **Lukáš 16:8** je příkladem typu moudrosti, která si je vědoma důsledků jednání. V řečtině jsou pro moudrost dvě slova: „sofia“, která znamená celkový vhled do povahy věcí, a „frónésis“, která je schopností rozlišovat způsoby jednání s ohledem na jejich důsledky. Nespravedlivý služebník je příkladem tohoto typu moudrosti. Přes svou nespravedlivost byl pochválen za svou schopnost, neboť vytvořil plán s přihlédnutím k jeho konečným důsledkům.

Velmi odlišný příklad tohoto principu činů a jejich důsledků můžeme pozorovat, když studujeme pozdější léta života krále Davida. Důsledky jeho jednání ve věci Batšeby a Uriáše na něj měly dopad po zbytek jeho života. To je pro nás ponaučením – přesto, že budeme hříchu litovat a Otec nám odpustí, musíme s důsledky svých činů žít (což se může stát součástí soužení, jež utváří náš charakter).

Musíme si být neustále vědomi důsledků svých činů.

Naše činy ovlivňují ostatní – příklad Rúbenovců a Gádovců

V **Numeri 32:5-7** měly činy kmenů Rúbena a Gáda potenci odradit jejich bratry. Žádost o podíl na dědictví mohla být silným signálem dalším kmenům, které před sebou ještě měly další bitvy, a mohla oslabit jejich odhodlání pokračovat v boji za království. I my můžeme vyslat našim bratrům a sestřím podobný signál, který, ač nezamýšlený a dokonce nevědomý, může oslabit jejich odhodlání.

Apoštol Pavel to popisuje v **1. Korintským 8:9**, kde uvádí, že si musíme dávat pozor, aby se naše činy, nezávisle na tom, jak se nám mohou jevit, nestaly „kamenem úrazu“ nebo překážkou na cestě v životě ostatních. Rúben a Gád měli možnost dostat své dědictví, museli se však zamyslet nad důsledky svých činů pro ostatní. Verš 11 se nad tímto důsledkem zamýšlí ještě na vyšší úrovni – nikdo z nás si nepřeje být příčinou záhuby bratra či sestry – ohlídejme si tedy své činy. Verš 13 popisuje, kam až byl Pavel schopen zajít, jen aby nevyslal negativní signál, který by mohl ostatní odradit. Nejde zde o to, že by se dotkl něčích citů, ale spíše o to, že by zapříčinil něčí klopýtnutí – řecké slovo zde znamená „svést ke hříchu“.

V **Numeri 32:16-17** je popsáno, jak se Rúbenovci a Gádovci stali velkými příklady víry a jak povzbudili své bratry – kéž činíme totéž, pokusme se o to!

Zvláštní zodpovědnosti – kdo šetří hůl, nenávidí svého syna

Když se podíváme na **Přísloví 23:13-14**, zjistíme, že se zde probírají důsledky činů v souvislosti s konkrétní osobou, u níž se předpokládá, že za ni neseme zodpovědnost. Vykonávání tělesných trestů zde přináší spásu její duše. To je v naprostém protikladu k moudrosti tohoto světa. Podle hodnot humanismu je fyzické trestání dětí z jakéhokoliv důvodu a za jakýchkoliv okolností považováno za nesprávné a odsouzeníhodné. Před několika lety byla jednomu páru v Anglii odepřena adopce dítěte, protože odmítli prohlásit, že nebudou trestat své vlastní dítě plácnutím (i když prohlásili, že tento způsob trestání nebudou používat na dítě adoptované). Musíme si vybrat mezi slovy Písma a hodnotami humanismu. Zneužívání dětí je nepochybně špatné, ale zde jde o „nápravu“ – jde o dobro dítěte, které se musí naučit odlišovat správné od nesprávného, činit jedno a vyhýbat se druhému. Rodiče jsou instruováni, aby jednali takovým způsobem, který bere do úvahy dlouhodobé důsledky pro dítě.

Je zde však ještě obecnější ponaučení pro nás jakožto členy církve, ať už jsme rodiči nebo ne – všichni jsme dětmi Boha, který za nás nese celkovou zodpovědnost (a napravuje nás prostřednictvím trestů, viz **Židům 12:5-11**), máme však zodpovědnost za sebe navzájem. Podívejme se na **Jakuba 5:19-20**, který hovoří o pomoci bližnímu Božímu dítěti, a na **1. Korintským 5:5** kvůli způsobu zacházení, jaký je při této příležitosti vhodný. Všimněme si, že má jít o poučení – aby „*mohl být zachráněn...*“, ne o zlomyslnost. Moudrý člověk jinde napsal: „*věrně jsou míněny šlehy od milujícího*“ – existují způsoby, k jejichž použití musíme sebrat odvalu, pokud to situace vyžaduje, abychom mohli být nápomocni svým bratrům a sestrám s ohledem na konečný cíl, jímž je spása.

Když dále čteme **verše 17-18 Přísloví 23**, nacházíme zde konkrétnější téma ohledně důsledků našich činů pro nás – už jsme to naznačili ve zmínce o nespravedlivém služebníkovi, zde je však prospěch z této duchovní moudrosti vysvětlen. Pokud ve svém srdci (které je v Písmu často nahlíženo jako sídlo lidských tužeb) nezávidíme hříšníkům, a proto nemáme motivaci, abychom následovali jejich činy; pokud se neustále obáváme Jahveho, přinese to ovoce, přinese to důsledky. V **Přísloví 24:14** je totéž hebrejské slovo v podobném kontextu opět přeloženo jako „budoucnost“ – na rozdíl od zlých máme budoucnost, jak praví **Přísloví 24:20**. Do tohoto kontextu se hodí slova **Žalmu 73**; přečtěte si **verše 2-4, verše 16-19 a verš 24**. Je zde popsána budoucnost zlých v protikladu k naději spravedlivých. I v **Žalmu 37:37-38** je budoucnost přímého člověka dána do protikladu k budoucnosti zlovolných.

Pozorně se zamysleme nad svými činy, aby jejich důsledky byly mír a sláva v milosrdenství našeho nebeského Otce.

Důsledky pro nás – „kteří uslyší, budou žít“

Tyto důsledky nám dále ukazují slova Ježíše v Janovi 5. V **Janovi 5:25-29** jsou nám popsána dvě zmrtvýchvstání, která se liší popisem toho, kdy k nim má dojít. Ve **verši 25** Mistr říká: „*přichází hodina, ano, už je tu...*“, přičemž odkazuje ke vzkříšení, které se již děje. To se vztahuje k duchovnímu vzkříšení, při němž ti, kdo jsou „*mrtví pro své viny a hříchy*“ (**Efezským 2:1**) jsou vzkříšení a vstupují na cestu nového života (**Římanům 6:4**) tím, že porozumějí Pravdě a jsou pokřtěni. Ježíš užívá větu „*kteří uslyší, budou žít*“. Slovo „uslyší“ zde neznámá pouze to, že zaznamenají zvuk, ani že budou naslouchat, ale bylo by lépe jej přeložit jako „naslouchat a podle toho jednat“. To jsme učinili, když jsme se poprvé setkali s vodami křtu – nasloucháme a jednáme podle toho však i nyní? Důsledkem naslouchání a odpovídajícího jednání bude život! Ve **verši 28 Jana 5** totiž Ježíš hovoří o vzkříšení, které je budoucností – tématem jeho slov je nyní fyzické zmrtvýchvstání a proměna k nesmrtelnosti. Ne všem vzkříšeným však bude darována nesmrtelnost; někteří budou vzkříšeni k zatracení (protože nenaslouchali a nejednali podle toho), jiní však budou vzkříšeni k životu – k životu věčnému.

Náš největší příklad

Nad symboly, které leží před námi, se nyní zamyslíme nad tím, jehož nebyl schopen udržet ani hrob, nad tím, kdo byl vzkříšen k věčnému životu. Byl však především tím, kdo projevoval velkou starost o důsledky svého jednání na ostatní. Podívejme se například na Jana 13. Z dalších evangelíí víme, že se mezi učedníky vedl spor o tom, kdo z nich je nejlepší. V **Janovi 13:4-5** čteme o Ježíšových činech vyznačujících se extrémní pokorou a ve **verši 14** nacházíme ponaučení, že tyto činy měly sloužit jako příklad. To byl důsledek činů, který Mistr předvídal. Z **verše 30** víme, že Jidáš odešel – to znamená, že ač Ježíš věděl, že je zrádce, umyl mu nohy. Dostal stejnou příležitost, ale důsledky záležely na jeho odpovědi.

Tyto události se odehrály těsně před tím, než Mistr podstoupil nesmírné utrpení, abychom spolu s ním mohli obdržet naději na Boží slávu. Zamýšlíme se nyní nad onou obrovskou obětí a nad nadějí, kterou nám přináší, přičemž se můžeme zaměřit na důsledky, které s sebou pro nás nese jeho čin. Mistr si byl vědom důsledků svých činů na svůj život, neboť **Židům 12:2** nám říká, že: „*místo radosti, která se mu nabízela,*“ vytrpěl tato krutá muka.

Když nyní jíme a pijeme, pomýšlejme s vděčností na jeho činy a na jejich důsledky pro nás a rozhodněme se, že budeme všímavější k důsledkům našich vlastních činů, když se snažíme dosáhnout slíbeného království.